

Zo ver als mijn herinneringen teruggaan was ik in mijn vrije tijd veel met kleur en tekenen bezig. Mijn eerste herinnering op dit gebied, als ukkie aan een klein tafeltje voor een raampje, was het natekenen van Donald Duck figuurtjes (net verschenen als weekblad), snel gevolgd door eindeloos veel wolkjes in allerlei kleurschakeringen. Later hield een enthousiaste tekenleraar mijn liefde voor tekenen in stand – alles krabbelde ik vol...

Uiteindelijk wilde ik meteorologie studeren maar mijn eindcijfer natuurkunde bleek onvoldoende goed voor deze studie. Gelukkig had ik een alternatief. Eind jaren zestig was een spannende tijd op kunstacademies maar ik volgde mijn hart en meldde mij aan op de KABK in Den Haag. Na een zware selectie begon ik daar met grafisch kunst. Na 2 jaar ben ik overgestapt naar binnenhuisarchitectuur (Londen). Na afronding hiervan was het plan mij volledig op binnenhuisarchitectuur te richten maar deed eerst nog staatsexamen lerarenopleiding schilderen en tekenen.

Dat laatste bleek een goede keuze want na mijn huwelijk verhuisden wij zeer vaak en van het opbouwen van een klantenbestand voor een nieuwe inrichting kwam niet veel. Lesgeven bleek de manier om waar ter wereld dan ook nieuwe contacten te leggen. Dit lesgeven groeide uiteindelijk uit tot een bijna dag vullende bezigheid tezamen met leuke opdrachten voor (aquarel) portretten. Eind jaren negentig, in een land waar de Arabische taal het lesgeven toch wel lastig maakte, ben ik fulltime begonnen met mijn persoonlijke zoektocht naar authentiek werk.

In zekere zin kwam mijn fascinatie voor weerfenomenen, wolken en natuur uit mijn jeugd weer boven drijven... Nog steeds bemerk ik dat mijn drang naar met name het effect van de ongrijpbare horizon, onder een kleurrijk wolkendek of in een landschap, in mijn schilderijen een belangrijk terugkerend gegeven is.

Het blijven zoeken, uitproberen, opnieuw beginnen, maar vooral bij jezelf blijven, maakt dat het een voortdurend boeiend proces blijft.

Het verbeelden van de illusie van ruimte, hoe dan ook, staat bij mij voorop. Dit aspect heeft mij er uiteindelijk toegebracht om ook met steen aan de gang te gaan, dus tastbaar 3D werk. Een bijna verslavende bezigheid (in de zomer, buiten) waarbij de controle over het werk een andere aanpak dicteert dan bij schilderen. Een leuke combinatie.

Net als de horizon oneindig is, is voor mij ook de zoektocht in mijn werk 'oneindig'. Weliswaar is abstractie is niet mijn ding (ook zichtbaar is in mijn beeldjes) en wordt dit door sommigen als 'opmerkelijk' bestempelt maar de realiteit is voor mij ruim voldoende uitdaging en ik blijf hier in al mijn werk dichtbij maar steeds met een knipoog en een glimlach!

Dit laatste is overigens verre van lastig – in mijn huidige woonplaats Doornenburg, in mijn atelier en daarnaast gelegen expositieruimte is het heerlijk werken en ook goed toeven zoals belangstellenden die komen voor een opdracht, een aankoop of gewoon een kijkje, steeds opnieuw bevestigen. Mede door het meedoen aan de open atelierroutes en publiciteit van KGP weten steeds meer kijkers mijn plekje te vinden.

Ook een kijkje nemen? Van harte welkom of op www.ingakennedy.nl

